

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiae Venusinae, ac deinde Aesinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter formulas Declaratoriarum Censurarum, ponuntur aliæ
formulæ, tum Citationum, ac Monitionum pro validitate processuum
requisitarum, tum Decretorum, aliorumve actuum ad opportunitatem, &
ornatum materiæ incidentium; acceditque in calce Appendix miscellanea,
plura, ad Gubernium ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1709

Publicationis Form. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62433)

Publicationis Interdicti.

F O R M U L A II.

Auctoritate Ordinaria denunciatur supposita Ecclesiastico Interdicto Ecclesia N. necnon in eandem poenam Interdicti ab ingressu Ecclesiae denunciatur incursum N. & N. officiales ejusdem Ecclesiae, ex eo quia temere ausi fuerunt recipere, & admittere ad divina officia, & participationem sacramentorum in proxima praeterita festiuitate B. publice, & notorie excommunicatum. Hac die.

N. Episcopus (sive Vic. Gen.) N.

Loco ✠ Sigilli.

N. Actuarius.

S U M M A R I U M .

- 1 Pro delicto Gubernatoria, vel Domini loci interdicitur Ecclesia.
- 2 Interdictum personale, afficit interdictos ubique.
- 3 Admittentes publice excommunicatos ad divina, interdictum ab ingressu Ecclesiae incurrunt ipso jure, etiam si sint exempti.
- 4 Hoc procedit si fiat scienter, & praesumptuose, secus si ignoranter, vel metu mortis, aut amissionis honorum.
- 5 Si metus incutiatur ab extrinseco in contemptum clavium, & potestatis Ecclesiae, non excusat ab incursum, quia tunc potius toleranda est mors, quam cum excommunicato communicare.
- 6 Recipientes, & admittentes excommunicatum a Papa, excommunicationem Papae reservatam incurrunt.
- 7 Excommunicatus contumax, quomodo sit monendus, ostenditur.
- 8 Interdictum locale generale relaxatur pro contumacia personae publicae.
- 9 Datur formula interdicti.
- 10 Culpa, & delictum representantium Communitatem est sufficiens, ut locus subjiciatur interdicto.
- 11 Justus timor, & suspicio violentiae,

- quando excuset ab incursum, ostenditur.
- 12 Infordecentia non incurritur, nisi post annum completum.
 - 13 Infordecentia in excommunicatione, quomodo citetur, traditur.
 - 14 Contra infordecentes, quando agat Tribunal S. Officii, ostenditur.
 - 15 Interdictum personale est intimandum interdictis.
 - 16 Qui dicantur excommunicatum recipere, & admittere, demonstratur.
 - 17 Divinorum officiorum nomine, quae veniant, ostenditur.

ADNOTATIONES.

ECCLESIAM PRAEFATAM. Licet in d. cap. Episcoporum interdicitur solummodo personae, quae excommunicatos admittunt: nihilominus quia talis excessus Gubernatoris, seu Domini temporalis, quando est notorius, fit gravis, tum ratione scandali subditorum, tum ratione offensae publicae Praelati, & Ecclesiae, ideo expedit, & conveniens est, ut quoque Ecclesiae interdicitur, si enim pro delicto Domini, vel Rectoris potest interdici tota Civitas, ut habetur in cap. si sententia de sent. excomm. in 6.

in 6. ita poterit & debet interdici una Ecclesia.

2 Qui eum temere receperunt, & admiserunt. Hic fulminatur interdictum personale particulare nominatum, non per modum unius communitatis, sive Collegii, sed prout sunt plures personæ particulares, sub quo non includuntur innocentes, & afficit singulas personas immediatè ratione sui, & non ratione loci, vel communitatis, cujus sunt partes, ideòque ubique eos afficit; ad differentiam Interdicti emanati contra Communitatem, Collegium, sive Capitulum, quod comprehendit, & obligat omnia & singula membra, seu partes Communitatis, quamdiu manent illius membra, & quidem etiam innocentes, nisi specialiter excipiantur, vel ex tali loco discedant, d. cap. si sententia de sent. excom. in 6. Pirhing. in jus can. lib. 5. tit. 39. num. 217.

3 Apponuntur autem in formula publicationis illa verba -- denunciantur incurfi, ad denotandum, quod hoc interdictum, quo ad personas admittentes scienter, publicè excommunicatos ad divina, est latè sententiæ, ut habetur expressum in d. cap. Episcoporum, & ideò ordinarius illos denunciât, quæ denunciatio, non tantum de Clericis sæcularibus, sed etiam de Regularibus, & aliis exemptis facienda erit, quoties hujus criminis fiant rei, qui tamdiu huic Censuræ subjecti erunt, donec Episcopo, cujus sententiam contempserunt, satisfecerint competenter, ut in terminis tradunt Bonac. de interd. in particul. disp. 4. quæst. 2. punct. 6. n. 9. Barbol. in d. c. Episcoporum. n. 1. 2. & 4. Sayr. de cens. lib. 5. c. 14. n. 11.

Additur in Decreto illud adverbium -- 4 temerè, ad demonstrandum, quod hæc censura incurritur, quando admittuntur excommunicati denunciati, vel coram eis celebrantur divina officia scienter, & præsumptuosè, si enim ignoranter, vel coactè id fieret, recipientes, & admittentes, censuram interdicti non incurrerent, quia abest temeritas, & præsumptio: quæ ad hunc effectum debet concurrere, ut ex verbis text. percipitur ibi -- qui verò contra præsumpsit, quæ ut alibi notatum est, dolum, & temeritatem important,

Graff. dec. aur. par. 1. lib. 1. cap. 13. n. 94. Sperell. decif. 105. num. 8. Undè si quis Sacerdos aliqua necessitate coactus, vel ob periculum imminens mortis, aut amissionis honorum, cum excommunicato communicaret, & eum ad participationem Sacramentorum admitteret, huic censuræ non esset subjectus, quia lex Ecclesiæ non obligat cum tanto periculo, ut dicunt dd. mox citandi.

Quod verum est, si Prætor, Governator, vel Princeps temporalis excommunicatus: non in contemptum Ecclesiæ, sed ad ostendendum, se non esse excommunicatum, vel pro sua malitia, & libidine metum incuteret, nam tunc non peccaret Sacerdos celebrando, nec censuram incurreret: quia metus gravis, excusat à transgressione, & contumacia propter quas censura incurritur. Nicol. lucubr. can. lib. 5. tit. 39. de sent. excom. n. 40. At si metus incuteretur ab extrinseco in contemptum clavium, & Ecclesiasticæ potestatis, ad ostendendum hanc vanam esse, tunc potius mortem pati debet, quam cum eo communicare, ut tradunt de communi Sayr. de censur. lib. 1. c. 18. n. 41. & 42. & lib. 2. cap. 14. n. 41. & seqq. Bonac. de censur. disp. 1. qu. 2. punct. 3. n. 2. Ideòque secundum excessus circumstantias Clerici, communicantes, & admittentes, erunt huic censuræ subijciendi, vel ab incurfu excusandi.

Si autem Governator, sive loci Dominus esset nominatim excommunicatus à Papa, & Clerici cum eo communicarent in Divinis, vel ad Sacramenta percipienda scienter, & spontè admitterent, non tantum interdictum ab ingressu Ecclesiæ, sed excommunicationem Papæ reservatam incurrerent, per text. in c. significavit 18. de sent. excomm. ubi Barbol. num. 1. & 2. Navar. in manu. c. 27. n. 93. & alii quos refert, & sequitur Bonac. de excomm. disp. 2. quæst. 2. punct. 2. §. 2. n. 7. vers. addo.

Prætereà si Governator, aut loci Dominus sub vano prætextu, & erronea opinione, quod excommunicatio contra se lata, ipsum non afficiat, nec liget, Presbyteros vi, metuvè impelleret coram se celebrare, & contumax Ecclesiæ

in excommunicatione infortesceret, tunc Ordinarius debet illum judicialiter mone-
re, primò, secundò, & tertio -- ut des-
stat, respiscat, & exeat à peccato, alias
propter suam infortescentiam, & contuma-
ciam, apponetur interdictum locale genera-
le, quod si monitionibus ter repetitis cum
aliquo dierum intervallo, non obediat,
ad interdictum generale procedi poterit,

quia pro contumacia personæ publicæ ju-
risdictionem temporalem habentis, justè,
& validè relaxatur, juxtà dispositionem
canonis Concilii Basiliensis in hac parte
a Nicolao V. approbati, ut testantur
Sayr. de censur. lib. 5. cap. 11. num. 8. & 12.
Guazzin. jun. ad defens. anim. lib. 2. def.
6. c. 43. num. 40. 43. & 44. cujus formula
erit sequens.

Interdicti localis generalis.

F O R M U L A III.

N. N. Dei, & Apost. Sedis gratia Episc. N.

Auctoritate Ordinaria, denunciatur supposita Ecclesiastico Interdicto
Terra N. (sive Castrum N.) ex eo, quia N. ejus in temporalibus Domi-
nus, (sive Gubernator) cum sit publicè, & notoriè excommunicatus, pluries
monitus, noluit abstinere ab interessentia Divinis imò Censuras contemnens,
Sacerdotes ad celebrandum minis, & imperio coegit. Hac die

N. Episcopus N.

Loco ✠ Sigilli.

N. Actuarius.

- 10 Et est notandum. Primò, quod non
solum culpa, & delictum Domini, seu
Gubernatoris loci, sed etiam delictum
principalium membrorum Universitatis,
est causa sufficiens, ut locus interdicto
subjiciatur, scilicet Consulium, conserva-
torum, Balivorum, & Syndicorum, qui
communitatem gubernant, ut advertit
Sayr. de censur. lib. 5. c. 11. n. 10.
- 11 Secundò notandum, quod ad excusan-
dum Clericos, qui admiserunt excom-
municatum ad Divina, ab incurfu hujus
censuræ, aliquandò erit sufficiens justus
timor, seu suspicio violentiæ, si excom-
municatus sit potentia temporali prædi-
tus, licet actus vim non intulerit, sicut
enim timor excommunicationis, licet
injustè à Superiore comminatæ, inducit
justum metum, qui æquiparatur metui
cadenti in constantem virum, ut de com-
muni tradit Paris. de resignat. lib. 13. q. 1.
num. 129. usque ad num. 141. & suspicio

fugæ Debitoris, idem operatur, quod
ipsa fuga, timor, & suspicio fabrica-
tionis Processus contra aliquem, idem
quod ipsa fabricatio, quantum ad ex-
cusandum fugam indiciati, prout est in
Beneficiato, qui sciens Judicem contra
ipsum inquirere, præveniens carceratio-
nem, se spontè constituit in Carceribus,
si fuit postea absolutus, recuperat pro
tempore carcerationis distributiones, ut
censuit S. Congr. Concilii 19. August. 1684.
qui stat cum alio armatus, dicitur ei
opem ferre in delinquendo, quamvis non
evaginet arma, aut faciat aliquem actum
comminatorium, item qui spontè solvit
ei, qui solitus est cogere, & à quo pote-
rat compelli, censetur coactè solvisse;
ita in hac subiecta materia, attentata qua-
litate, & moribus excommunicati, so-
lus timor mali poterit excusare, ad tradi-
ta per Pac. Jord. lucubr. tom. 3. lib. 14.
tit. 12. num. 119.

Ter-